

almindeligvis vil blive belagt med Indkomstskat. Dette er vi altsaa enedes om og har faaet Finansministerens Tilslutning til.

Ændringsforslag Nr. 6 angaar Finansministerens nye Bemyndigelse, og Ændringsforslag Nr. 7 er den fra tidligere Skattelove kendte Forpligtelse for Banker, Vekselmæglere, Vekselerere og andre, som driver Omsætning med offentlige Værdipapirer, der er stempelpligtige, til at være Skattemyndighederne behjælpelige til Udfindelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten.

Foruden dette, som ærede Medlemmer altsaa kan se af Betænkningen og Ændringsforslagene med den Gennemgang, jeg her har foretaget, har jeg et enkelt Spørgsmaal at rette til den højtærede Finansminister. Det er under Udvalgets Arbejde blevet forebragt os — og jeg har faaet Paalæg om paa Udvalgets Vegne at stille en Forespørgsel til Finansministeren derom —, at Landsoverskatteraadet, hvis Arbejde jo er til betydelig Gavn for Statskassen baade med Hensyn til det almindelige Tilsyn med Skatteyderne og maaske ganske særlig i den senere Tid med Hensyn til den skarpe Undersøgelse af Ansættelserne med Hensyn til Spekulationsindtægter, er udsat for for Tiden ikke at kunne ekspedere Sagerne med den tilstrækkelige og ønskelige omgaaende Hurtighed, medmindre dets Medhjælpspersonale — jeg beder understreget: *Kontorpersonale, Medhjælpspersonale*, her er ikke Tale om Tjenestemandspersonale — udvides. Det har selvfølgelig ikke været muligt for Udvalget at foretage nogen Undersøgelse af dette Forhold, men Forespørgselen til Finansministeren gaar altsaa ud paa, om Finansministeren ikke kunde finde Anledning til at forøge dette medhjælpende, dette Kontorpersonale i Landsoverskatteraadet paa en saadan Maade, at der erhvervedes Sikkerhed for, at ogsaa de Ekspeditioner, som kommer udefra, men i øvrigt hele deres Ekspedition kan fremmes omgaaende.

Jeg gaar saa over til Tillægsskatten. Den Tillægsskat, som straks populært blev døbt Kvartalsskatten, og som nu fremtræder som en Tillægsskat, der ikke er nogen Kvartalsskat, men en Skat paa saa og saa mange Øre af Skattekrone, er jo blevet lempet ganske betydeligt for de mindre bemidlede. For det første aared, at der fradrages 30 Kr. i Skatteaarets pligtige Skattebeløb, og dernæst ved, at der overhovedet kun betales 30 Øre af

Kronen af det overskydende. Vi har regnet ud, uden at jeg tør sige det med mere end med runde Tal, at først omkring 10 000 Kr. vil den Skat, den højtærede Finansminister havde tiltænkt disse Indkomster, virke fuldt ud, og derefter vil den lempeligt stige, indtil Maksimum er naaet, som altsaa er 30 Øre paa hele Skattekrone. Endvidere er Formuetillægsskatten helt bortfaldet. For at faa Beløbet ud — thi det skulde Ministeren jo have, det havde Udvalget tilsagt ham —, er der altsaa dels beregnet disse 30 Øre af Skattekrone for Skatteaaret, dels er Selskabsbeskatningen ændret fra en Ejerdedel til Halvdelen af Skatteaarets Skat. — Der er en ren teknisk Ændring for Frederiksbergs Vedkommende, som jeg ikke skal gaa nærmere ind paa.

Om Forlængelsen af visse Loves Gyldighed har jeg kun to Bemærkninger at gøre. Den ene angaar et Forhold, som jeg antager det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) som Ordfører for Venstre vil udtale sig nærmere om, nemlig Forlængelsen af Ejendomsskyldens Forhøjelse for 1920, ogsaa efter at den Omvurdering, som antages at være afsluttet den 1. Juli 1920, har fundet Sted. Forlængelsen af den Forhøjelse paa op imod 1 pro mille, som blev vedtaget i December 1918, ligger altsaa i denne Forlængelse. Men dernæst for det andet: i denne Forlængelse af visse Loves Gyldighed ligger Forlængelsen af hele den indirekte Beskatning paa Øl, Tobak, Spiritus o. s. v., som Rigsdagen er gaaet med til med mere eller mindre Glæde efter de mere eller mindre udprægede Skatteanskuelser, man har. Altsaa, det er en Forlængelse af Gyldigheden af hele dette Sæt indirekte Skatter og en Forlængelse af Gyldigheden af Ejendomsskylden for anden Halvdel af 1920, som her er Tale om. Det var dette Lovforslag, jeg hentydede til før, da jeg sagde, at Indstillingen om Vedtagelse uforandret let kan dække over den største Vanskelighed af alle dem, som er opstaaet under Udvalgets Arbejde, og jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg erklærer, at det er Tilfældet.

Lovforslaget om Forhøjelse af Afgiften af offentlige Forestillinger og Fremvisninger har foruden den almindelige Tilføjelse om, at Loven er midlertidig og udløber i Marts Maaned 1921 faaet en Indskrænkning, som jeg maa sige, at Administrationen ikke selv mener er nogen Indskrænkning. Idrætskampe i Svømning, Roning og Gymnastik, altsaa Idrætsøvelser af almindelig legemsudviklende Art, har,